

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az állatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félfévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytűzészékben.

Az iptartörvény revíziója.

Irta: dr. Ernst Sándor, orsz. képviselő.

Mint minden, úgy az iparosok érdeke is csöndesen nyugszik. Nem is gondolhat senki arra, hogy az országházban ilyen, vagy hasonló érdekeket szóba hozzon. Helyesen van-e ez így, az nem tartozik ide. Nem akarunk szemrehányásokat tenni senkinek. De másrésztől nem lehet szemet hunyni oly kérdések fölött, melyek égetők, melyeknek előadását a nemzet nagy része megkeserüli.

A nagy ipar sok oknál fogva lassan halad, a kisipar pedig ugyanazon jogviszonyok között van, melyeket a husz év előtti törvény teremtett neki. Husz év óta semmi sem történt. Vagyis történt, sok iparos koldusbotra jutott, sokan, mint tavaly Kossuth Lajos százados születése napján, háromszázan vándoroltak ki Nagyváradról Amerikába. Ezen gondolkozhatott volna tavaly októberben az iparosok nagygyűlése Nagyváradon. Más ipari államokban azóta, hogy Magyarországon érvényben van a jelen iptartörvény, három-négy változtatást eszközöltek az iptartörvényeken az iparosok javára. Nálunk nem történt. Pedig mi nem vagyunk iparállam.

A mi kisiparosainknak sokkal nagyobb jelentőségük van hazánknban, mint a kisiparosoknak az iparállamban.

Az iparosok évek óta kögyörögnek a törvény revíziójáért. Sokan már teljesen kedvüket vesztették, a miniszteri kiküldöttek ígéréteiben nem hisznek, a nagygyűlésekre el sem mennek. 1872 óta állandó a panasz. Nincs, a ki meghallgassa. Vagy olykor meghallgatják őket, csendesítik, békítgetik, ígérnek valamit, mit senki sem tart meg. Erthetetlen lassúság a kereskedelmi miniszteriumban, az bizonyos, hogy erre egész Európában példa nincs. Elvben százszor elfogadták a miniszteriumban, hogy a törvényt revidálni kell és ismét százszor megfeledeztek róla. A miniszterek jöttek-mentek. Az egyik a kész tervvel dicsekedett, a másik, ki utána jött, kijelentette, hogy nincs a miniszteriumban semmi tervet. Jelenleg épen nem nagy szorgalom dul a miniszteriumban, a dolog kilátástalanabb mint volt valaha. Tavaly Abonyi tanácsos a nagyvárad nagygyűlésen kijelentette, hogy a revízió részleteit és idejét nem ismeri, hogy a dolog igen bonyolult, hogy még hosszú tanácskozás kell.

Véleményem szerint nincs igazuk azoknak, kik kedvüket veszítik s kik a

nagygyűlésen többé meg sem jelennek. Nagygyűléseket okvetlenül minden évben kellene tartani s kellene azt elég érthetően hangsúlyozni, hogy a türelem fogytán van. Ha az iparosok így tettek volna, lehetetlen, hogy a revízió a mai napig késétt volna.

Arról sokat lehet vitatkozni, hogy mely irányban javítsák a törvényt. Vannak a jelen törvényben oly részletek, a melyeket ki kellene hagyni s vannak oly követelni valók, a melyeket az új törvénybe föl kellene venni. De ne tanácskozzunk örökké, hanem kezdje már a miniszter ur a dolgát.

Tudjuk jól, hogy az új törvényben szükséges lenne kimondani, hogy eszentul az egyesülés az iparosok között kötelező legyen. Más országokban is így van. A jelen állapot csak rosszat eredményezett. Továbbá az iptartestületek jogkörét megfelelően kellene szabályozni. Igaz ugyan, hogy e tekintetben a jelen törvény nincs mindenütt végrehajtva. Az nagy baj. Az iparosok nem élnek jogaikkal, de ez utóvégre nem lehet akadály a ésszerűbb jogkör alkotásának. Ujjá alkotásra szorul a tolonctügy és a toloncjogositvány megadásának kérdése. És mindenekelőtt a szakképzés igazolásának kérdése.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

Érdekes történet.

— Karcolat. —

Az elmúlt hét egyik szép napján (reggel összekaptam a feleségemmel, déliben tisztelgett nálunk a végrehajtó, este pedig az anyósom érkezett meg váratlanul rövid három hónapi látogatásra) találkoztam egy igen jó cimborámmal. Az őszinte, igaz és bensős barátság szép köteleken s azon közös jellemvonáson kívül, hogy emberemlékezett óta egyikünk sem töltötte a bort a csizmájába, még azon körülmény is összefüött bennünket, hogy nemrégiben — egy gyönyörű holdvilágos hajnalon — ugyanazon félóránban tessékelt ki bennünket a „Vad biká”ból, illetőleg az ehhez címzett vendéglőből, még pedig azon egyszerű oknál fogva, mert „véletlenül” mind a ketten otthon felejtettük a pénztárcainkat s így nem tudtuk kifizetni annak a feleséges nedűnek az árát, mely bár szavahihető hazugok állítása szerint szőlőt sohasem látott, de azért nekünk igen jól esett s melyet a haza felvirágoztatására és a saját magunk épülésére csendes poharazás közben elfogyasztottunk.

Hogy ennek a kitessekelésnek a révén elég fárasztó szerep jutott osztályrészül nemcsak a mindig készenlében s külön e célra felfogadott fogdomegéknek, hanem a minket hátulról gyorsabb haladásra ösztönző pincér-lábaknak is, azt csak a gyengébbek kedvéért mondok el, a kik bizonyára nem ismerik az én barátom hatalmas alakját, borközi állapotban felülkerekedő vitészségét s

a kik nem tudják, hogy mi ebben az exlexes világban, a mikor minden jóhazatnak elsőrendű kötelessége nem fizetni meg az átkos kormányának járó adót s aztán búsulni hona állapotján, bizony alaposan felöntöttünk a garatra. Közbe legyen mondva ezeknek a felöntéseknek most a hazafias szép célon kívül még az a hasznuk is megvan, hogy az ember fia úgy valahogy csak kamatoztathatja az adósságait.

Ismert szerénytelenségem most azt súgja, hogy magamról még mondjak valamit, hisz a mai műveltség első parancsa, hogy az ember magamagáról minél többet beszéljen. Azonban az egyszerű önfeláldozó leszek s inkább említett barátomról jegyzek fel még egy-néhány jellemző vonást, hogy így az utcán találkozáva vele, annál könnyebben megismerhessék. Először is azt — mi különben néha másokkal is megcsik — hogy nagyon kicsi korában született s hogy születése óta mindig él. Továbbá, hogy gyermekéveit otthon töltötte a szülői háznál s ott bő alkalma volt megismerkedni a családi élet minden szépségével és boldogságával, a mennyiben szülői állandóan példás egyenlenségben és viszálykodásban éltek egymással. Végül pedig, hogy az idők teltevel a mi barátunk gyarapodván nemcsak testiekben, de szellemiekben, jó erkölcsökben is és így hamar észrevette, hogy az ősi dominumból aligha marad rá több, mint egy pár régi naptár s a szépen kifestett kutyabőr. (Ezekre nem hiteleztek sehöl.)

Hiteletnek visszavonhatatlanul utolsó fejezete tehát akkor vette kezdetét, mikor ebbeli elkese-redésében summás végzéssel kitagadta apját, anyját, egész nemzetségét s elindult jegyet váltani. Nem ugyan valami ennyivalóan édes kis leányzóval, hanem a vasutra, mely őt a lepen-

getett néhány koronáért egyedül podgyászával és örökségével, az apai áttokkal egyetemben minden utánhizetés nélkül felhozta a fővárosba. Először a népszínházhoz akart szegődni énekesnek, mert a mióta megvan mindig be volt rekedve, de itt már be volt telve a létszám, azután egy pályafelügyező állás után áhítozott, mert akár három nap is el tudott aludni egy végtében, de itt sem volt szerencséje s így most egy állami hivatalban körmöl reggeltől estig, úgy szerevén meg magának azt a kéi yelmet, hogy a hónap bármelyik napján — kivéve eszejét — minden akadály nélkül koplhat . . .

Tehát találkoztam ezzel a barátommal. Mondtam, hogy régi jó cimboraság fűz bennünket össze, s így alig ismertünk egymásra. Ő szólított meg:

- Hogy vagy ?!
- Nagyon jól.
- Van-e pénzed ?
- Csak ez az egy nincs. Más minden van.
- Baj.
- Bizony baj ez . . . Hát neked van-e ?
- Nekem sincs.
- No akkor gyérünk be ide ebbe a korcs-

mába egy-két-három fél liter borra.

Bementünk s a mulatozás végén mértani pontossággal bekövetkező eshetőségekre való tekintetből egészen közel ültünk az ajtóhoz. Kocintás közben aztán elvegeztük, a mit ilyenkor minden jóféle magyar ember megtesz: szidtuk kellemetlen vallási viszonyok közt élő polgártársainkat s most az egyszerű nem a kormányt, hanem a nagyon sok körülménytől függő függetlenségi pártot, mely egyenes okozója annak, ha bennünket ma innen megint kirugnak, s végeztük nem kapván még meg a fizetés-javítást. Mikor

Mai lapunk 6 oldal.

Ezekon kívül nagy érdekei az iparos világnak, hogy a kontáripár kérdése, az állami megrendelések kérdése, az iparkamarák az ipari szövetkezetek kérdése, a fegyencipár kérdése, a nyugdíj-intézmény kérdése az új ipartörvény keretében valami megoldást leljen. Tenni való van elég, csak akarna már cselekedni a kormány. Igen természetes, hogy ezen érdekek közül néhány annyira fontos és lényeges, hogy ha azokat az új törvényben meg nem oldanák, akkor az új törvény, mely csak csalódást hozna magával, miként csalódást hozott az 1884 évi XVII. teikk, a jelen bajokon nem segít.

Ezek volnának röviden azon szempontok, a melyek bennünket az új törvények alkotásánál vezérelnének. Nem is teljes az érdekek ezen felsorolása. Lehetnek ezen kívül más jogos igények is, de megtettük ezen felsorolást azért, hogy mindenki láthassa, mely szempontok vezérlik pártunkat. Fel kellene most sorolnunk azokat, melyek a jelen törvényből kihagyandók, vagy legalább változtatandók lennének, de ezen cikk keretében nincs többé arra hely. Majd más alkalommal. Addig is gyűléseinken és testületeinken stírgessük a miniszter egre, hogy lássa már be ő is, hogy milyen munkát végezt ő.

A vármegye közgyűlése.

Nehéz, komoly boru űlt a láthatáron s a téli hangulat a maga hidegével mintha ma dermesztette volna meg először az anyaföld kéréget. Ilyen volt ma a vármegyei székház nagy tanácskozó terme is. Megfagyott az érdeklődésnek szemernyi atomja is. Összesen 63, azaz hatvanhárom biz. tag tétovázott a mai rendkívüli közgyűlésen, s mert ezek közül 20 tiszviselő és legalább 12 községi jegyző volt, bizony-bizony szomorú dolog, hogy a vármegyében a közügyek képviselése alig 30 biz. tag vállain pihen. A mi pedig

ebból a tárgyból kifogytunk, rátértünk a másikra, az örökké megfajthatatlanra, t. i. hogy hogyan kellene egy kis pénzmagra szert tenni. Minden eshetőséget s elfogadható ostobaságot letárgyalunk, de a kiliátások nem javultak. A reménytelenség egész szilárd maradt. Végül aztán barátom az utolsó ütökártyájával is előállott s komoran szolt:

— Van még egy gondolatom!
— No csak ki vele, — mondám én, bár nem sok jó reményt szoktam táplálni a gondolatai felől.

— Hallom, hogy te néha irodalommal is foglalkozol. Igaz??

— Ugy van. Valahányszor elfelejtem, hogy mikor dobtak ki utóljára a szerkesztőségből, mindig megírok egy-egy tárcát s sietek vele szerencsét próbálni. . . . Azt hiszem a következő alkalommal már be sem engednek. Elvégre ők is megeléghetnék azokat az élvezeteket, melyekkel velem mindányszor megizlettetik az önkénytelen repülés kellemeit.

— S ezen a téren ezek összes sikereid?

— Ezek.

— Nincsenek nagyon számosan!

— Nincsenek, de talán sikerülni fog ezek révén valamelyik irodalmi társaságba bejutnom.

— Az lehet. . . . Én különben ismerem a stílusodat. Az elég rossz ahhoz, hogy cikkeket írj, de bizonyosan máshol van a baj. Talán nem tudod elég jól megválasztani a tárgyaidat. Talán nem elég újszerű, nem elég érdekes, nem elég megkapó a meséjük?

— Lehet. Ámbár azt is mondták már nem egyszer, hogy a számár szót nem kell minden körülmények közt következetesen nagy „Sz”-szel

ennél is inkább feltűnt, az ellenzék, az a hajdanában nagy szerepre hivatott ellenzék néma ajakkal volt szemlélője a színtelen tárgyalásnak, melynek során pedig lelt volna alkalma tűzbe vinni acélos fegyverét, melyt — úgy látszik — a rozsdá marja, már nem ragvog.

Fidit Pál báró főispán elnöki megnyitóját után a legelső tárgy az év végén kilépő közigazgatási bizottsági tagok megüresedett helyeinek betöltése volt. A folyó év végén a közig. bizottság tagjai közül kilépnek: dr. Szűts Andor, Szűts Sándor, Tallián Vilmos, Vértessy József és Molnár Béla. Ezek közül Szűts Sándor a jövőre nézve le is mondott. A név szerinti titkos szavazás elfrendeltetvén, a szavazatszedő bizottság visszavonult s a napirendre tűzött tárgyak már nagyrészt elintéztettek, mikor báró *Manudorf* Géza, aszavazatszedő bizottság elnöke kihirdette aszavazás eredményét, mely szerint összesen 63 szavazatot adott be s megválasztattak: dr. Szűts Andor 60, Vértessy József 60, Molnár Béla 50, gróf Cziráky Antal 46 és Tallián Béla 46 szavazattal. Gróf *Cziráky* Antal hálás köszönettel veszi a kitüntető bizalmat s bár előkét szándéka volt sokoldalú elfogaltsága miatt e megtiszteltetés elől kitérni, mégis látván a bizottság bizalmának ily imponáns módon való megnyilatkozását, elfogadja a megbízást s rajta lesz, hogy ezen tisztséggel járó kötelességének minél jobban eleget tegyen.

A tárgysorozat egyéb pontjai közül említett érdemel, hogy az új ministerium tudatja kinevezését: *Wlassits*, *Darányi* és *Kolossváry* volt miniszterek pedig tudatják ministeri állásuktól való felmentésüket. *Vasadi* Balogh Lajos bizottsági tag e tárgy kapcsán indítványozza, hogy dr. *Darányi* Ignác volt főlvimvelésügyi miniszternek főleg a szegény nép, a kiszáradt érdekében kifejtett tevékenységeért a törvényhatósági bizottság hálás elismerését nyilvánítsa. Dr. *Pajzs* Gyula, majd *Huszár* Agost alispán hozzászólása után tekintettel arra, hogy a teljes kormány lemondása esetén kizárólag egy miniszterrel szemben az illeténi bizalomnyilvánítás nemcsak szokatlan, de eddig példátlan is, az indítvány levétet a napirendről.

Az ellenzék hallgatag magatartása a következő tárgyaknál érthetetlen volt. *Pozsony* szab. kir. város közönsége a 3 évet kitöltött katonák visszattartása ellen az országgyűlési képviselőházhöz intézett feliratát pártolász végett megküldi. Szatmár vármegye közönsége ugyanezt teszi. Szeged város közönsége pedig a magyar nemzeti követelmények megvalósítása érdekében intézett a képviselőházhöz feliratot. Ennek a pártolását

írni s hogy ellehetnének öt oldalas cikkeim a 19 soros cím nélkül is. . . .

— Mégis azt hiszem, hogy a tárgy az, a miért nincsenek sikereid.

— Mondom, hogy lehet. Hiszen semmi sem lehetetlen a földön.

— Hát ha beválna a tárcád, fizetnének érte?

— Azt hiszem, igen.

— Mennyit?

— Ugy hallom, adnak érte néha egy kézszorítást, legtöbbször ezt sem.

— No ez sem sok.

— Nem, de mégis valami. Egy szerkesztői kézszorítás mindenesetre valamennyit, mint egy másik kézszorítás. *)

— Különbem, ezt te bizonyosan nem jól tudod. Az elfogadott cikkeikért mindenütt fizetnek. Egészen megbízható forrásból tudom, hogy még a Krisztus körorsójának az őrszét sem kívánták ingyen, hát még egy tárcádkiket!

— No legyen neked igazad. Csak aztán nem mondanád meg, hogy hol kapni mostanában szerfelett érdekes, megkapó, lebilincselő történetet? Hiszen az írók már mindent kimerítettek, elkoptattak. A saját, tulajdon édes nagymamadról sem tudsz már olyat írni, a mi új volna. Az én sikereimnek is egyedül az a kerékkötője, hogy nagyon késő születtem erre a világra s nincs mit megírni. Milyen inas nevem volna nekem, ha ezelőtt legalább száz esztendővel éltem volna.

— Én tudok egy igen szép történetet. Új, megkapó, érdekes, az életből van merítve s legnagyobb dicsősége, hogy szörnyen éretnes. Ezt fogod megírni s ezért majd bizonyosan kapunk valamit.

*) Csak annyit?? . . . No várjon, jöjjön csak be a szerkesztőségbe. Szerk.

kéri a három hazafias vármegye felirátí uton. Szűts főjegyző indítványja, hogy a két első az év végére való tekintettel tudomásul vétezzék, a harmadig pedig pártololász vétezzék tudomásul, a bizottsági testület hallgatag hozzájárulása folytán határozati erőre emelkedett. A vármegyei ellenzék tehát szóra sem méltatta a pártolász végett megküldött feliratokat, jelezvén ezzel, hogy az „ellenzék” ma már csak egy holt fogalom, egy hajdanában diszító bokréta, mely az armárium rozsdás fegyverei között csak emléke a régmúlt idők nemes küzdelmeinek. *Gyapay* Pál elővette mégis ezt a bokréta, de csak azért, hogy lefújjon róla egy kis port, hogy a közönség szemébe jusson belőle valami. A közgyűlés végén arra kérte a főispánt, ne kövesse a jövőben az uzust s mig a szavazatszedő bizottság működik, a tárgyalás függesztessék fel. A jelzett feliratokat ugyanis a bizottság működése alatt tárgyalták, e bizottságban pedig báró *Manudorf* és *Gyapay* is bevolt. Bár nem említette, de mindenki tudta, hogy a feliratok tárgyalása során az ellenzék szótlanságát így iparkodott megmagyarázni. Mi azonban úgy tudjuk, hogy a hallgatás egy korábbi paktumban leli a magyarázatát. Mikor ugyanis a főispán a kormányznak bizalmat akart szavatolni, akkor egyezség jött létre, mely szerint a főispán alált az indítványtól, az ellenzék pedig megígérte, hogy politikai kérdéseket nem visz a közgyűlési terebe. Ezért tüntetett ma is szótlanságával az ellenzék.

UJDONSÁGOK.

— Az *alcsuthi udvar* ünneplése. E hó 23-án ünnepelték meg *Alcsuthon* *Klementina* anyahercegnőnek, mint *Klotild* főhercegnőszony édesanyjának névnapját, mely alkalomból reggel 9 óra körül az udvari templomban hálaadó istentiszteletet tartottak. Résztvettek: *Mária Dorottya*, *Erzsébet* és *Klotild* főhercegnők, mint unokák az oratóriumban, továbbá a tisztség, a személyzet és az iskolásgyermekek a templom padsoaraiban. Az ünnepelet leányja, *Klotild* főhercegnőszony eddigi szokásához híven, közvetlen személyesen üdvözlö az ez idő szerint *Szofióban* időző édesanyját, miért napok előtt odautazott, *József* főherceg már téli tartózkodási helyén, *Fiumében* van, hová legközelebb az egész család követni fogja.

Szinte hanyattvágódtam erre a kijelentésre. Az én barátom, egy ősi, nemesi család sarja, kibe — ha mindjárt kis hivatalnok is — mégis csak szorult valami az ősök göggyéből, tárcáiknek való meséken törí a fejét. No már csakugyan megfordul a világ.

— Hát aztán miről szól az a történet?

— Mielőtt elmondanám — hogy nagyon meg ne lepődj — kérdeim: ismered-e azt az új irányt, mely mostanában az irodalomban lábra kapott s a mely mindenütt hódít?

— Hát hogyne ismerném! Azt érted ugy-e, hogy manapság az irodalommal azok foglalkoznak hivatásszerűen, a kiknek nincs hozzá tehetségük: az igazán tehetségesek pedig hallgatnak, s nem írnak semmit?

— Nem ez az! Az új irány szerint a cikkeket tárgyat a való, az igaz életből kell meríteni. Ez hat, ez kell a magyarnak! A képzület szülte meséket ma már csak a harmadrangu szolgálok olvassák, azok is csak hétköznapokon. No egy ilyen igaz, való történetem van nekem is. . . . Hallgass csak ide.

S azután kezdte mondani, a mint következik: A nyáron egy együgyű sváb ember került föl a fővárosba, *Egyszerű*, *lermesztes*, *mesterkellően* s hozzá a legmagosabb fokig tudatlan. Az ő falucskájába még nem érték el a kulturának, a közművelődésnek sugarai. Talán még a papjuk sem volt *Budapestben*, így hát szörnyen bántult az atyafi. Alig tudott betelni a sok néznivalóval. Azt hitte álmodik, olyan sok szépet, ügyeset látott itt. Egész nap mérte a rengeteg nagy várost szép, csendes, meggondolt falusi léptekkel, kezében az elmaradhatatlan vöröscsíkos kék esernyővel. S minékutána megizlette a „ringispjel”, a hullám-

— **Szövetkezet Velencén.** Velence és környékének polgársága belátta, hogy a szövetkezeti eszme megvalósítása nemcsak a kisemberek anyagi helyzetének megerősítése, hanem a nép nevelésének egyik leghatalmasabb emeltyűje is. Az eszme megpendítését gyorsankövetve annak megvalósítása. Rövid idő alatt 5000 k. értékű részvényt jegyeztek s mihelyt 3000 korona összegjén, megnyílik a szövetkezeti bolt is. A szövetkezet élén *Peék Gyula*, a község új plebánossa áll, akit eme tevékenységében ösztönzünk. Készségtelen, hogy a szövetkezet e helyütt rövid idő alatt a vármegye egyik legvirágzóbb szövetkezete lesz.

— **Gyászrovat.** Sulyos csapás érte *Lipcsey Lajos* városi aljegyzőt, nagyanyja, öz. bilkei *Lipcsey Lajosné*, szül. tótváradai *Papp Zsuzsanna* 83 éves korában Budapesten meghalt. A köztisztviselőben álló urasszony tetemt Tiszafüredre vitték s ott a családi sírboltba temették.

— **Ázsiai közigazgatás a szomszédban.** A hivatali élet szembőlő mulasztásáról értesítenek bennünket a szomszédos Szabadbattyány községből. *Roszkovetz Imre* ottani uradalmi főkértész és bérlő Margit nevű leánykáját már napokkal ezelőtt megharapta *Schwarz Lázár* ottani bérlő kutyája. A kis leánykát dr. *Mészöly József* h. járásorvos vette gyógykezelés alá, egyidejűleg pedig jelentést tett egy a községi előjáróságnál, valamint a központi szolgabírósnál. Tudtukkal a szolgabírósgaz meg is tette haladéktalanul a szükséges intézkedéseket, első sorban pedig a harapós eb zár alá helyezését elrendelte. A kis leánykát tegnap Budapestre szállították a Pasteur-intézetbe. Eddig rendjén volna a dolog, ha *Schwarz Lázár* nem volna kedvence a szabadbattyányi községi előjáróságnak, a községi jegyző pedig tudatában volna hivatali kötelességeinek. A tény ugyanis az, hogy a jelzett harapós eb a mai napig is szabadon jár és folytatja öldöklő munkáját a község baromfivilágában. Tudja ezt a község érdemes előjárósága is, mert hisz ily irányú panasz nem egyszer tétetett, de foganatja nem volt. Pedig csakis hivatali kötelességének tekinthető a személy- és vagyonbiztonság megőrzését, védelmét még akkor is, ha véletlenül *Schwarz Lázár* bérlő „Bob” kutyáját fenyegeti a vesztegzár alá helyezés sulyos ítélete. Reméljük azonban, hogy *Kálmán Vince* fősolgabíró kertüni fogja a „napkeleti” ölelkezeseket s bár a szabadbattyányi nábob ebéről van szó, kioktatja hűséges előjáróságát s tudomásra hoz legalább annyit, hogy embarási eseteknél az első helyezésre intézkedés az ebnek vesztegzár alá Ez preventív intézkedés a további veszedelem elhárítására, de egybéként főleg most, mikor a vármegye annyi községében garázdálkodnak a veszett ebek, kétszeresen kötelesség, melyet elmulasztani semmi körülmények között sem szabad.

— **A Fejérmegyei gazdasági Kör** december hó 8-án Székesfehérvárott szakelődást és társas összejövetelt rendez. A szakelődás a vármegye-ház nagytermében fog megtartatni, kezdete d. e. 10 órakor a következő tárgysorozat mellett: 1. Elnöki megnyitó. 2. Ujhelyi Imre m.-övári m. kir. gazd. akadémiai tanár: „A tehenészetek jövedelmesség és a gümőkör elleni küzdelemünk, különös tekintettel a fejérm. viszonyokra. 3. Lintner Sándor: „Gyakorlati tapasztalatok a műtrágyázás alkalmazásáról.” 4. Kác Sándor m. kir. vancellér iskolai igazgató „Ujabb tapasztalatok a szőlészet és borgazdaság terén.” 5. Fantusz Fülöp „Külföldi utazási tanulmányok a mezőgazdaság köréből.” Társas összejövetel a Fekete Sas vendéglő éttermében délután 1 órakor, étkezés étlap szerint. A társas összejövetelen és előadáson minden érdeklődőt szívesen látunk s azért kérjük sziveskedjék smerőseit, kik netalán névre szóló meghívást nem kaptak, az összejövetelen való szives megjelenésre buzdítani. A Fejérmegyei Gazdasági Kör: Lintner Sándor, elnök. Schier Lajos titkár.

— **Az első hó.** Tél apó apró ezüst csillagjaival ma délután beköszöntött. A költői élmoknak, kisleánykák ábrándjainak kedves hópóhíj végre leszáltak a földre, hogy teli kontősebe takarják néhány hónapra. Nem sokáig tartott a fehér lepel, eső váltotta fel és el is mosta az első hótakarót, mely azonban alig kékhetik soká, mert bizony tél apó fagyasztó hídege már mindennapi vendégünk s a kaddaló melege már hetek óta kellemes szükséglet.

— **Borzalmas halál.** Az ujmódi szőlőművelés, midőn a filoxera és peronospora ellen valóóságos hadjáratot kell viselni, nem csak az apró férgeket és penészgombákat pusztítja ki, hanem az embereket is a veszedelem torkába viszi. Példára az esét, mely a legközelebbi napokban Nadapon történt. Fülöp János szőlősgazda künn dolgozott a szőlőben s szénkénegett. Felesége déiben kiküldötte a 10 éves kis fiát, Fülöp Mihályt, hogy atyjának ebédet vigyen. A kis fiu a hosszú uton megszomjazott s alig várta, hogy a szőlőbe érve, szomjuságát csillapíthassa. Látott egy vizeskorsót a szőlő között s rögtön felhajtotta. Csak mikor a szájáról levette, érezte, hogy valami gonosz dolog lehetett — valószínűleg a drága szénkénege — a korsóban. A szőlősgazdák ugyanis nagyobb korsókban kapják a szénkéneget s onnan kisebb korsókba töltik, hogy kényelmesebben oszthassák el egymás között. A kis Fülöp Mihály egy ilyen korsó szénkénege tartalmazta. Szólni nem mert senkinek, azt hitte szegényke, hogy az édesapjának kárt okozott a drága ital pusztításával. Hazavánszorogott s az anyja előtt mentette magát, hogy a korsóból vizet ivott ám. Rövid idő múlva azonban jelentkeztek rajta a szörnyű ital hatásának jelei. Egész teste megmerevedett s irtózatoss kinok gyötörték. Csakhamar megérkezett dr. Spät Henrik járásorvos, de segíteni már nem tudott. Az irtózatoss méreg előbb kegyetlenül megkinozta, aztán meggyilkolta a szerencsétlen fiúcskát.

— **A város új kölcsona.** A hétfői közgyűlésen a tanács javaslata után többek között a 170.000 koronás kölcson tárgyában is dönteni fog a törvényhatósági bizottság. Ezen újabb kölcson felvételét a Kossuth-utcai proviantház s a régi megyei kórház megvétele teszi szükségessé. A legelőcsbő ajánlatot a Székesfehérvári takarékpénztár utján a magyar takarékpénztárak központi jelzalogbankja tette s a városi tanács is e mellett foglalt állást. E szerint a város kap 170.000 k. kölcson 50 évre 4-9%-os évi törlesztés mellett.

— **Veszett ebek garázdálkodása.** Nádasdladányi levelezőnk írja a következőket: F. hó 26-án nagy rémület keltett a községben egy veszett eb garázdálkodása. Bocsor Sándorné községi szülészno gyantalanul haladt az utcán, midőn egy kóbor eb megtámadta s bal lábát három helyen megharapta. Az asszonyt dr. Adler Béla csóóri orvos vette gyógykezelés alá s rendelésre a községi előjáróság haladéktalanul felküldte további gyógykezelés végett a budapesti Pasteur-intézetbe. A veszett ebet, mielőtt másban kárt tehetett volna, lebunkózták s rajta a veszettség megállapított. De nemcsak Nádasdladányban, a szomszédos Sárkeszi községben is kóborol néhány veszett eb. Eddig ugyan meg nem martak senkit sem, a rémület azonban oly nagy, hogy az emberek alig mernek az utcára menni.

— **A pákozdi gyujtogatás** még mindig nem ért véget dacára annak, hogy a község minden egyes lakója éber örként iparkodik elcsipni a gazlelkű gyujtogatót. Alig mulik el két, hogy egy-két helyen ne jelentkeznék a vörös kakas s ha a nagyobb veszedelemnek esetről-esetre elejét is veszi a polgárság vállvetet munkássága, a község nyugtalansága nőttön-nő, mert a tűzveszély réméről még mindig nem szabadult meg. Tegnap ismét *Sterbeczky István* plebánosnál gyujtogattak. Egész éjjel reggel 7 óráig állandó ör sem a gyujtogatót. Ezen idő alatt nem is volt semmi baj, azonban alig hogy távozott az éjjeli ör, lángba borul a szalma-kazal s csakis a gyors oltási munkálatnak köszönhető, hogy tetemes kár nélkül sikerült elfojtani a tüzet.

Tisztelettel kérjük mindazokat, a kik az előfizetési díjakat mindeddig nem küldötték be, hogy azt minél előbb teljesíteni kegyeskedjenek, nehogy a lap küldésében akadályozva legyünk.

A kiadóhivatal.

— **A gazdasági vándorgyűlés Székesfehérvárott.** Fejérmegye nem-okleveles gazdasági körében élénk visszhangra talált a nem-okleveles Gazdatisztok Országos Egyesületének ama felhívása, hogy a megyénkbeli kartársak is csatlakozzanak ahhoz az országos mozgalomhoz, mely az új gazdasági törvény látszólagos sérelmeinek és hiányának a megjavítására törekszik és pedig különösen abban az irányban, hogy a törvény visszaható ereje — hasonlóan a kvalifikációs (1883: I. t. c.) törvény rendelkezéseivel — ne sujtja azokat a nem-okleveles gazdaságteket, a kiket a törvény már pályájukon talált s a kik teljes megnyugvással rendelkeztek már be az életre. Megyénk lelkesebb érdeklőjei *Varga Pál* elnöklete alatt e hó 22-én tanácskozásra gyűltek össze a városház tanácstermében, a hol a fővárosból érkezett *Merza Márton*, az országos egyesület igazgatója lelkes szavakkal hívta fel a megjelenteket, illetőleg a *Fejérmegyei gazdasági körzetet* a mozgalomra való csatlakozásra. A gyűlés egyértelműen a csatlakozás mellett nyilatkozott. Ezután tárgyalás alá vetették az országos egyesületnek a földművelésügyi miniszterhez intézendő emlékirata, a mely terjedelmesen fejti ki a nem-oklevelesek mozgalomának jogoságát és azokat az okokat, a melyek úgy jogosági, mint méltányossági szempontból megkövetelik azt, hogy több ezer jó magyar családnak fejei ne részesüljenek mostohább elbánásban, mint éppen most az állami gyakorlati gazdaságteket, annak idején pedig a köztisztviselők, a gyakorlati orvosok stb. de megkövetelik a megnyugtató teljes átmeneti intézkedéseket is, a melyek egy egész nagy társadalmi osztály mentenének meg a valósággal romboló megrázkódástól, sőt a bizonyos elzúléstől. A megjelentek fogadalomszerű ígéretet tettek, hogy ennek a nem kis jelentőségű társadalmi mozgalomnak nagy propagandát csinálnak megynkben, minden érdekelte kartársat igyekezvén megnyerni a csatlakozáshoz, hogy az országos egyesület központi vezetősége — egy nagy táborra támaszkodva — minél nagyobb sulyal lépessen fel a kormány, sőt az országgyűlés előtt is a mostoha sorsra szánt társadalmi osztály érdekében.

— **Eladó könyvek.** az Alulirotnál kapható Dr. Belesheim Alfonz „Szentek élete” („Szentek követése”) és Kiest-Szatmári „Családi élet búban és örömben” című hírneves munkák. Az 1480 oldalra (92 iv) terjedő rendkívül vaskos két művet két egész vászon díszkötésben 24 kor. helyett néhány napig, míg csekély készletem tart, 6 koronáért küldeni kész vagyok. Kesztemét 1903. nov. hó. Kontz János szerkesztő. *Széküldés csakis postai utánvétellel.*

— **Vallások statisztikája** a legutolsó évszázadfordulat alkalmából a leghíresebb adatok alapján P. Krose, S. J. által összeállítva. — E szerint földünk össznépeessége 1537—millió lelket számiál. Ezekből 1900-ban katolikus volt 264 millió 506 ezer (t. i. a hivatalos népszámlálás szerint; mert mind 6 adatokkal bizonyítia, létszámuk legkevésbé 270 millió lélekre teendő), protestáns keresztény volt 166 millió 627 ezer, szimatikus keresztény 117 millió 884 ezer; összesen tehát keresztény volt 549 millió 17 ezer, az össznépeességnek 34-7 százaléka, vagyis minden 100 lélekre esik 34 és fél keresztény. Mohamedán volt 202 millió 48 ezer, zsidó 11 millió 37 ezer. Az egy lstenben hívők száma számiálunk 762 millió 120 ezer, vagyis 49-6 százalék; azaz ugyszólván a fele az összemériségnek. A több lsten vallók közt legnagyobb számmal vannak a Confucius követői 235 millió lélelkel; ezek után következnek a Brahmanizmus vagyis Hinduizmus hívei 210 millió lélelkel s a Buddhizmus követői 120 millió lélelkel. Mint látjuk, a száz és százféle, egymással sokban homlokegyenest ellenkező és ellentétes felekezetre oszlot protestánsok mind együttvéve még megközelítőleg sem számiálnak annyi lelket, mint az egész világon egy és ugyanazon hitet, egy és ugyanazon istenségeket, egy és ugyanazon egyházat és egyházfőt valló katolikusok. Szintgy a szakadár görög, vagyis szimatikus keresztényekkel is, a kik szintén sok-sokféle felekezetre osztva, még a felét sem teszik ki a katolikusok számának.

— **A székesfehérvári kereskedő ifjak Egylete** nős, megbízható, ovadék képes szolgát keres. Írásbeli ajánlatok az igények megjelölésével tekintetes Dr. Schlammadinger Jenő egyesületi elnök ur címére e hó 30-ig küldendők.

— **A Spanyol koldus.** A spanyol életnek jellemző alakja volt mindenha a koldus. Az igazi spanyol koldus büszke és vakmerő, ismeri a maga értékét és az alamizsnát, a nélkül, hogy magát lealázva érezze, azzal a büszke tudattal fogadja el, hogy átnyújtóját a másvilágon nagy jutalomhoz segíti. „Keressen magának más szegényt”, mondotta egy napon egy spanyol koldus egy hölgynek, a ki sokáig keresgélt a zsebében, „mert nekem nincs időm várakozni.” Egy francia utazó, a mikor egy napon Sevillába érkezett, egy erős, egészséges fiatalember szólította meg és alamizsnát kért tőle. A francia, a ki egy pár frankot önértéte megsértése nélkül akart a fiatal naplopónak juttatni, így szólt: „Vegye föl a podgyászomat és vigye a szállodába.” „Mit?” felelte a csavargó. „Uram, ön téved, nem vagyok szolga! Koldus vagyok. Ha tetszik, adhat alamizsnát vagy meg is tagadhatja, de semmiesetre sincs joga ahhoz, hogy szolgának tekintsen.”

SZINHÁZ.

Csütörtök, nov. 26.

A szobaleány. Gyors egymásutánban kétszer került színre ez a francia erkölcsökkel dícekedő darab, s hogy a színház a szó szoros értelmében kongott az ürességtől, ez városunk közönségének jóizlésére vall. Ezen előadás után talán már el van döntve a darab sorsa s a társulat könyvtára egygyel több oly kötetet számlál, mely a nagy nyilvánossággal legalább városunkban nem találkozik.

Péntek, nov. 27.

A szökből katoná. Szigligeti Ede népszínműve félélyáros zónaelőadásban meghozta a maga publikumát. Szinte jól esett látnunk e darabnál, hogy van kelete a népszínműveknek, a melyektől pedig az utóbbi időben az érdeklődés nagyon elfordult. A „megfinomodott” izlés és operettek felé fordítja a közfigyelmet, mert csiklandós képekben inkább bővelkedik. Az előadás folyamán *Gulyás* (Lajos szabó) és *Szalóki* (Pista, kovács inas) sok derült percet szereztek a közönségnek s *Nagy Mari* (Korpádiné) is ügyes rutinnal játszotta meg a faluról Pestre került uri dámát. *Bay* (Gergely kovács) alakító erő nélkül játszotta meg szerepét s bár baritonja kielégíti a helyi igényeket, nagy hatást nem tud kelteni. Nem hagyhatjuk szó nélkül a katonai szerepeknél uralgó viszásságot. Ruha tekintetében az egyöntetűség valósággal ismeretlen fogalom. Közös hadseregbeli bakanadrág, honvéd köpenyeg és tisztí sapka. Láttunk fogházorséget őrszolgálati jelvények nélkül s általában katonákat minden katonai vonások nélkül. Egy kis figyelem, csekély jóakarát s mindez elkerülhető. Ez irányban bármely bakakáplár szívesen adna utbaigazítást.

(k. b.)

Jövő heti műsor:

Hétfőn: *Gyimesi vadvirág.* (Zónaelőadás.)
Kedden, szerdán és csütörtökön: *A dróbstól.*

Péntek: *Sulamíth.* (Zónaelőadás.)
Szombaton és vasárnap: *A dróttostól.*
Vasárnap délután: *Mátyás diák.*

Anyakönyvi statisztika

1903. évi november hó 20-tól november hó 27-ig.

I. Születés.

Született: 17 fiú, 8 leány. Ezekből törvényes fiú, 14, leány 7; törvénytelen fiú: 3, leány: 1; halva született 0 törvényes fiú, 0 leány; 0 törvénytelen fiú, 0 leány — Összesen: 25.

II. Halálozás.

Elhalt: 12 fi, 5 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes

fiú: 5, leány: 1; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 7 éven felüli fi: 7, nő: 4. — Összesen: 17.

E szerint a születés a halálozást 8-czl mulja felül.

Elhaltak: Szabó Mihály róm. k., vegyeskereskedő, 61 éves, László Julianna férje, Sálétrom-u. 5. sz. — Hérics József, r. k., 9 éves, Könyök-utca 2. sz. — Weisz Manó, izr. magánzó, 64 éves, néhai Beck Emma férje, Nádor-utca 17. sz. — Báró Botthmer Margit, r. k., 7 éves, Dinnye-utca 24. sz. — Kódás Györgyné, szül.: Timár Julianna, ev. ref., 52 éves. Százárterek. — Rédei Jenő, r. k., 14 hónapos, Lövéde-utca 20. sz. — Erdélyi Ferenc, ev. ref., 4 éves, Rác-utca 16. sz. — Kálmán János, róm. k., 3 éves, Felsőkirálysor 2. sz. — Harangóczy Nagy István, ev. ref., 15 hónapos, Rác-utca 5. sz. — Csurgai Horváth István, r. k., 13 napos, Széchényi-utca 108. sz. — Fister Anna, r. k., 17 éves, Ráchehy, 1207. sz. — Deutsch Ferenc, izr. 7 napos, Kossuth-utca 13. sz. — Óri József, ev. ref., kalapossegéd, 89 éves, néhai Géczy Alojzia férje, Szent-György kórház. — Krécsy Károly, r. k., nyug. takarékp. üzletfelügyelő, 77 éves, Csuzy Borbála férje, Városházter 5. sz. — Szekeres Ferenc, ev. ref., sertéskereskedő, 40 éves, Hegedűs Anna férje, Szent-György kórház. — Nagy István, róm. k., kőmíves-segéd, 38 éves, Simon Mária férje, Szent-György kórház. — Szilbek Terézia, r. k., 44. éves, hajadon, Sörpince-utca, 15. sz. — Polcz Ferenc, aggitézeti gondozott, r. k. 81 éves végelgyengülés. Városi aggitézetet.

A pozsonyi mezőgazdasági kiállításon aranyéremmel kitüntetve.

SCHEIBER OSCAR
ÉS
WEISS OSCAR

OKLEVELES MÉRNOK,
KÉPESÍTETT ÉPÍTŐMESTER, ÉPÍTÉSI VÁLLALKOZÓK

MŰSZAKI IRODAJA
SZÉKESFEHÉRVÁR, NÁDOR-UTCA 17. SZ.

Elvállal mindennemű műszaki munkát, mint

**birtokfelmérést és térképezést,
gazdaságok beosztását,
parcellázást, tagosítást,**

gazdasági és normál vasutak és utak nyomjelzését, építését, csatornázás, alagsóvezés, gazdasági épületek, bérházak, lakóházak, villák, telefonhálózatok, vízi-művek, hidak, mindennemű beton munkák tervezését és építését. ~~azaz az építési munkák~~

Peres ügyekben szakértőül ajánljuk.
Levélbeli megkeresésre azonnal válaszol.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy **33 év óta fennálló könyvkötő üzletemben** ugy a legegyszerűbb könyvkötést, mint a legdiszesebbet is, üzleti vagy könyvtári könyvek bekötése a legjuttányosabb árért pontosan elkészítenek.

A n. é. közönség szives pártfogását kérve kiváló tisztelettel

Friesz József,
könyvkötő
Széhférvár, Iskola-utca 3. sz.

Nagyérdemű közönség!

Mint e város szülötte, köteles érzéssel mondom halás köszönetet azon hathatós támogatás és pártfogásért, melyet vállalatom iránt, immár az elért negyedszázados fennállással jóakarattalag tanusított. Bár nagy küzdelmekkel kellett megmérnem, — közönm, hogy ily kizárólag —

LUXUS ÜZLETET

melynek létjogosultsága csakis a nagyvárosban van, a kellő színvonalra emelnettem, de szorgalom és munkásság célul tüzték ki az úttörést, hogy mindezekért jutalmul a polgári becsületet kivihattam. Mélyen eszedzem tehát jó barátimhoz, ismerőseim, eddigi hí vevőim és a n. é. közönséghez, legyenek ezentúl is kegyes pártfogói nehéz vállalatomnak, igérvén, hogy tisztés, kifogástalan kiszolgálás mellett mindenkor a legjobb és lehetőleg

hazai gyártmányú

árakkal fogom az igényeket kielégíteni.
Mély tisztelettel vagyok

SCHMELZER JÁKÓ
volt

Szekerák és Hornyánszky cég.
Alapítva ezelőtt 100 évvel.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek a Kiadóhivatalban.

RODE I.

FÉRFI DIVAT,

LASITS ERZSI
NŐI KALAP ÜZLETE

SZÉKESFEHÉRVAROTT
(barátok épületében.)

Női kalapokban

raktáromat eredeti modellekkel az úszí idényre dúsan felszereltem, kivitele remek, árai meglepő olcsók; divatosításokat, tollgöndörítést, festést, kalapok átalakítását a legújabb divat szerint a legolcsóbb árban készítem.

Férfi loden kalapokban

legújabb divatu: Eszkimó, Barlangliget, Panama, Lónyai stb. újdonságok darabja: 1.50, 1.80, 2.20. Kítűnő minőségű kemény kalapok 1.60, 1.80—3.—

Legújabb angol pique puha mellű férfi ing, fehér vagy szines elővel 1.30, 1.50, 2.— selyem eleji fehér vagy szines 1.80, 2 — Ötsoros minőségű gallér és kézelő 1 tuczat 2.— Női és férfi bőr (Clase) ksztyűk párja 65 és 90.

Papp Károly

selyem-kelme festő és vegyszeri ruha tisztító intézete
Székesfehérvár, Városháster 5. szám.
(Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Elvállal minden e szakmába vágó ruhaneműeket festésre és tisztításra
jutányos áron, felelőség mellett.

Szövet- vagy csipke-függönyök a legnagyobb vigyázattal festetnek vagy
tisztítottatnak. Gyász-ruhák haladék nélkül vétetnek munkába.

Postai rendelések pontosan és azonnal elintézését nyernek.

Uj butor üzlet!

Van szerencsém a n. é. helybeli és
vidéki közönség becses tudomására hozni,
hogy saját műhelyemben készült asztalos
munkákból raktárt tartok

Kórház-utca 4. szám alatt (saját ház.)

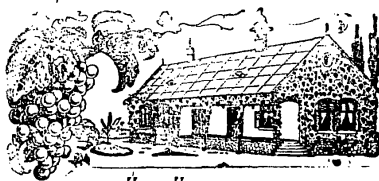
Raktáron van uri-, háló-, ebédlő-,
szalon-, előszoba és konyhabutorok a leg-
szolidabb kivitelben, melyeknek jó minő-
ségeért felelősséget vállalok.

Főelvem oda irányul, hogy ezen
szakmában előforduló silány gyári mun-
kák által félrevezetett közönség helyben
találjon szolidan készült butorokat.

Elvállalok továbbá minta és rajz
szerint választott butorok készítését bár-
mily kivitelben, ugyszintén mindennemű
asztalos munkákat jutányos áron.

Raktáromat a n. é. helybeli és vidéki
közönség figyelmébe ajánlom.

Kiváló tisztelettel
Nyári Gábor,
épület és butorasztalos.

SZŐLŐLUGAST

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben
föld és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár
mind kuszó természetű) mert nagyobb része, ha megnő is,
termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig.
Hol lugasnak alkalmas fajtákat ültettek, azok bőven ellátják
házukat az egész szőlőérés idején a legkittünőbb muskatály
és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen
oly ház, melynek fala mellett a legesekélyebb gondozással
felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kertek-
nek, kerítéseknek stb. a legremekesebb díszé, anélkül, hogy leg-
kevésbébb helyet is elfoglalna az egyébre használtató részek-
ből. Éza a legváladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu
katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, a
ki címét egy levelezőlapon tudatja.

Czím: „Ermelléki első szőlőoltvány-telep“
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Magas jutalékkal felvételnek

bármily állásu megbízható egyének budapesti bankházban
sorsjegyeknek részletfizetésre való eladására, az 1883.
évi XXX. t.-c. alapján. Tőke és kockázat nélkül némi
szorgalommal könnyen elérhető havonta 300—500 korona
kereset. — Ajánlatok intézendők a „Szerencse Hiradó“
kiadóhivatalának, postafiók 180. Budapest.

Székesfehérvári férfi-ruha műtisztító

JÄGER BÉLA

szabó-mester.

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy a Kigyó-utca 16. szám
alatt levő üzletem fentartása mellett

Palotai-utca 27. sz. alatt (Jakabi-ház) fiók-üzletet nyitottam.

Megrendeléseket mindkét helyen elfogadok. Szép és divatos kivitelben
készíték mindennemű férfi-ruhát.

Egy öltöny tisztítását, javítással és vasalással együtt 2 koronáért eszközölöm.

Jäger Béla szabó-mester és férfi-ruha készítő
Kigyó-utca 16. szám (Sváb-ház) és Palotai-utca 27. szám. (Jakabi-ház.)

Nyomatott az Egyházmegyei könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

Malátacakes

minden egyéb liszt hozzáadása nélkül tiszta
malátából készült tea- és erőtápsütemény.

Malátalikör

tiszta malátakivonatból készült erősítő és
üdítő likör. A likörök királya.

Malátakeserü

tiszta malátából, malátakivonatból és a leg-
hathatósabb gyógynövényekből készült pá-
ratlan hatású gyomorerosító és étvágyger-
jesztő.

Malátabrandy

tiszta malátából készült erős férfital. Kiténő
élénkítő és frissítő hatásánál fogva nélkül-
lözhetetlen minden túleröltetés után.

Malátarum

valódi jamaikai rummal és tiszta malátával
készült. — Teaóhoz a legjobb rum.

Malátakivonat-czukorka

tiszta malátakivonattal készült leghatható-
sabb szer köhögés, rekedtség és hurutos
bántalom ellen.

Számos elismerés orvostanároktól, or-
vosoktól és magánfelektől.
Kítüntetve London 1903. Grand Prix.

Kaphatók Székesfehérvárott:

Kovács Pál, Simon György, Szigety Testvé-
rek, Pinkász Zsigmond és Fiai, Gündör Samu,
Deutsch Adolf F., Flits Pál Fia, Reinitz Lipót,
Keresztény Fogyasztási Szövetkezet, Beré-
nyi Mór, Bogay Andor czégeknel.

A „Szent Anna“ Malátakeserü poharanként
kapható Závodnik Sándor czukrászdájában.

„SZT. ANNA“

MALÁTAKÉSZÍTMÉNY VALLALAT.

NOVENA,
azaz kilencnapig ájtatosság
Jézus szentséges szívéhez va-
lamely különös kegyelem
elnyerésére. Kötve 60 fillér,
füzve 40 fillér darabonként.
Kapható és megrendelhető
Röszmann István Budapest,
VIII., Szentkirályi-utca 23 a.

Coaksz!

Alólírt légszeszgyári igazgató-
ság a legjobb minőségű sziléziai
darab-köszénből előállított

Coakszának

métermázsáját 4 koronáért a lég-
szeszgyárban ajánlja.

Utalvány kizárólag a székesfe-
hérvári kereskedelmi bankban és a
légszeszgyárban váltható.

Székesfehérvári
légszeszvilágítási társulat
igazgatója

Mráz V.